

zir duhan, riža, janjeće kožice, koža i predmeti iz kože. Napose se može iz Turske uvažati južno i voće, sredstva za strojeve, masline, vino i kava, pamuk, a poglavito vuna iz azijskih predjela Turske.

Naš izvoz u ove zemlje ne će biti od zamašaja, osim naravski gotovih produ-

kata za bugarsku i tursku vojsku, ako će od nas što ustrčati. Kao najvažniji uspjeh slobodnog puta do Carigrada uzima se izrabljenje rudnih naslaga Turske u Aziji, koje će današnjeg nestašića kod nas moći lahko doskočiti.

„H. L.“

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Beč, 24. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Ništa nova.

Talijansko bojište.

Gorički je mostobran stajao doduše i jučer pod živahnim vatrom topova i hitala mina. U pješackim je borbama nastala ipak stanja budući da Talijanci nisu navaljivali; ali zato tim lučica bila su hrvanja s obje strane brijega sv. Mihočila. Sjeverno ovog brijega prodrle su popodne jake talijanske sile u naše pozicije, ali stajarska pješadija i honved predjose na protunavala, te potisnue potpuno neprijatelja nakon izmjenitelih bijesnih borba na šake. Na samom sv. Mihočilu te u prostoru Sv. Martina više navala bilo je suzbijeno uz najteže gubitke po Talijance. Navalni pokušaji protiv naših pozicija na Monte dei Sei Bui bili su odmah ugušeni vatrom. Protiv cesnog zapora kod Zagore bacao je neprijatelj hitalima laguna teške bombe, koje su razvijale otrovne plinove. Na tirolskoj južnoj fronti bombardovani su opet kolodvor i stari dio grada Rive. Jedan naših letelica obložio je bombama barake i skladišta u Ali.

Srpsko bojište.

Na gornjoj je Drini dan prošao mirno. Kod Priboja su naše čete izvještile prelaz na južnu obalu Lima. Prama jugu Novog Pazara prodiru austro-ugarske bojne sile protiv crnogorske granice. Austro-ugarske čete, što prodiru kroz dolinu Ibra bacile su neprijatelja uz teske borbe iz njegovih pozicija sjeveroistočno Mitrovice te su unišle u sam grad, zarobivši 700 momaka, među kojima 4 časnika i Pristina je Srbima ometa, te su njemačke kolone unišle sa sjevera, a bugarske su slijedile sa istoka.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 24. novembra. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana suzbeno javlja:

Zapadno bojište:

Nikakvih znatnijih događaja.

Rusko bojište.

Kod nastaja na Beresmünde, jugoistočno Rige, zarobljeno je 700 Rusa i zaplijenjene dvije strojne puške. Ruski su nastupi sjeveroistočno Cartorska i kod Dubišca suzbijeni. Zarobljeno je 50 Rusa i zaplijenjene su tri strojne puške.

Srpsko bojište.

Austro-ugarske čete zauzele su Mitrovicu, a njemačke Pristinu. Srbi su bačeni zapadno Pristine preko Sitnice.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 24. novembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

mi je dan izjavila, da se je s kuharicom doduše „izmirila“, ali ova ništa ne će da ostane i nadalje kod nas u službi. To mi je bilo žao, jer je bila doista čestita i uredna žena, a što je glavno, znala je kuhati, da si joj morao tražiti premea. Tko zna, kakovo ćemo češdale sad dobiti u kuću.

Deset sam već dana upotrebljavao „Reumetan“ i istini za ljubav priznajem, da je moga reumatizma sve više nestajalo, tako te sam bio čvrsto uvjeren, da će se za tri do četiri dane — a za toliko sam vremena upravo još imao „Reumatana“ — posve izliječiti.

Ne znam, kako se je deseti dan zbilo, te sam zaboravio da zaključam po običaju uredska vrata, prije nego li sam se dao na mazanje, tek toliko znam, da se je najednom našao u mojoj sobi gospodin uredski tajnik i da smo se obijca u prvi čas zabeknuto i razrogačeno gledali. Kao uljudan čovjek stao se je gospodin tajnik dakako ispricati, što je unišao bio u moju sobu, a da nije bio

pokucao na vrata misleći, e sam već odavno bio izišao, ali ujedno nije mogao zatvoriti ni svoje znanje, što da radim. A i jest bila doista nešto neobična situacija, u kojoj me je našao, jer sam si upravo tvoj i mazao koljena. A kad sam mu rastumačio, da liječim svoj reumatizam i na njegovo mu pitanje veselo izjavio, e sam malone već posve na domaću potpunoću zdravlja, oduševio se je i gospodin tajnik za „Reumetan“, jer da i on, kako mi je „povjerljivo“ iskazao, boluje već nekoliko mjeseci od slične bolesti. Pokazao sam mu naputak i priložene zavjalske. Izakao je sve pomno proučio, umolio me je, da i za nj naručim jednu bocu „Reumatana“, ali za svaki slučaj tek tad, kad ja svoju bocu potpuno istrošim, jer hoće da bude siguran, da li je doista samo jedna boca dostana.

Četiri dana kasnije bila je moja boca prazna, a ja potpuno zdrav. O kakovom reumatizmom traganju više ni traga. Tko da črta moju radost!

(Dalje slijedi.)

Gospojinsko pomoćno društvo „Crvenog Križa“ Podružnica Pula

Poziv!

Naš je Premilostivi cesar i kralj već od nekoliko godina ovamo sa zahvalom oklonio svečanosti, što se ih je češće priredjivalo Njemu u čast, te je mjesto toga izrazio želju — plemeniti izraz Njegovog velebnog čuvstva — da bi se troškovi za ove svečanosti darivale „Zakladi za našu djecu“, dakle u korist one naše djece, za koje tako živo kuca srce najplemenitije izmđu svih Vladara.

Upravo sada, nakon pet četvrtogodišta ljute borbe, najžešće što ju svijet spominje, mnogi i mnogi je već otac otičelj pao od udara neprijateljske kruglje i više negoli jedno dijete lije gorke suze za ljubljenim roditeljem, kojega nikada više vidjeti ne će.

Do malo dana narodi će Monarhije slaviti 67. godišnjicu vladanja svojeg ljubljenog Vladara. Naši će je hrabri vojnici proslaviti na bojnim poljanama izmđu gruvanja topova, a naši će ju muževi i žene proslaviti u domovima svojim gorljivo moleći se za slavu i pobjedu onoga, koga nazivlju Vladarom mira.

Bučne svečanosti, povorke i rasvjete nijesu nama ovdje moguće radi ratnog stanja i baš za to naučili smo, da na drugi način proslavimo ovaj svečani dan našeg slijedog Vladara, uvjereni, da radimo posve u smislu namjera Njegovog Veličanstva.

Mjesna podružnica „Crvenog Križa“ uzima zgodu, da prigodom svečanog dana Njegovog Veličanstva priredi sabiranje u novcu za one sirote, kojih su očevi junački pali na bojnom polju za čast i opstanak Austro-ugarske monarhije.

Na taj način, vršeci dužnost zahvalnosti i priznanja, mislimo, da ćemo doprinijeti ove godine najpraktičniji i najugodniji čin poklonstva, zaštitniku siromaha i djece, našem Premilostivom Vladaru!

Muževi i žene Pule!

Mjesna podružnica „Crvenog Križa“ na Vas upravlja poziv:

Sjetite se sirota naših vojnika!

Znajete, da junaštva na fronti zahtijevaju i od Vas, koji ste kod kuće požrtvovnu i dragovoljnu suradnju. Olakšajte dakle sudbinu sirota naših junaka bogatim darovima.

Dne 26. ovoga mjeseca mjesna podružnica „Crvenog Križa“ razaslati će i ispostaviti posebne škrabice sa natpisom:

„Za sirote naših vojnika prigodom proslave nastupa Njegovog Veličanstva na prestolje“ te će se ovo sabiranje zaključiti dne 3. decembra.

Gradjani i vojnici, žene i djevojke svijuzi stalaže!

Sjetite se ovih dana sirota onih junaka, koji su žrtvovali život svoj, da nas obrane od mnogobrojnih neprijatelja. Pokažite sirotama, da mi smatramo njihove roditelje kao svoju braću i da sada vršimo našu bratinsku dužnost.

Doprinesite bogate darove ovom sabiranju, pa će vam napijati Zaštitnik malenih i siromašnih na nebu!

PULA, novembra 1915.

Predsjedništvo.

Naučnika

traži tiskara Laginja i dr. u Puli, ulica Giulia 1.

Osposobljena učiteljica

područje hrvatske ili njemački jezik, glasovir, ženaki ručni rad, te obučava djecu u predmetima pučke škole. Naslov u upravi „Polsar Taghiatta“, trg Custozza.

Traži se sluga za dućan. Knjižara Schrinner, Pula, ulica Franck Ferdinanda.

Humoreska Čiča Jose.

Kako sam liječio svoj reumatizam.

(Dalje.)

To je bilo, kako vidite, prvi put, što nijesam imao „smole“, otkako se liječim od reumatizma.

Drugi mi je dan bila najpreča potreba, da prokriemčarim srebrnu žlicu opet kući. Odušio sam bio, da će ija ručka, kad moja žena ode u kuhinju po crnu kavu, staviti ju jednostavno među ostale u pretinac, pa neka si tad moja žena razbija glavu, kakogod ju volja.

Istina, pretinac je bio ključem zatvoren a ključ u žene. Bio sam u neprilici, vjerujte mi, i smislija sam i ovako i onako. No doista mora da mi se je već jednom smilovao moj dobar genij i naputao me na misao, da pokušam otvoriti pretinac kojim od ključeva iz moje uredske sohe. I gle sreće! Ključ od mog pišaceg stola je pristajao. Još čašak — i srebrna je žlica bila među svojim drugaricama.

To je bilo eto drugi put, što u ovo posljednje vrijeme nijesam imao „smole“. Bio sam doista znatiželjan, kako će se čitava ta stvar svršiti.

A svršila se je na moje potpuno zadovoljstvo. Dva ili tri dana iz toga dočeka me žena nekakim osobitim izražajem lica, na kojemu se je zrcalila neka skromna smjernost, što li.

— Pomisli samo, dragi mužiče, što mi se je dogodilo! Ja ne znam, što je to neki dan sa mnom bilo! Prebrojila sam bila srebrne žlice a ma barem pet puti zastopce, i svaki put nabrojila njih jedanaest, a danas, gle, eto ih svih dvanaest! Ta to je kao začarano, jer je pretinac, u kojemu su žlice, zaključan, a ključ kod mene.

— Hm, da nije kuharica?

— Ne, nikako ne, jer dolazi u sobe tek za moje prisutnosti, a inače ne smije. A ovo dva tri dana ja uopće nijesam izlazila iz kuće.

— Ej, onda si učinila kuharici veliku nepravu!

Žena nije odgovorila ništa, no drugi